

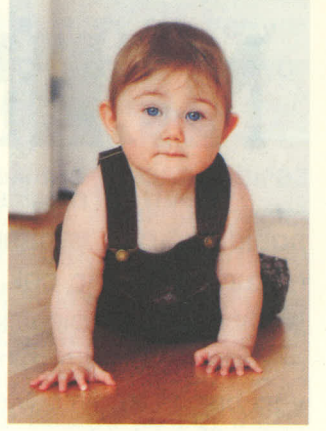

serbest kürsü

Ecz. Kağan AKSOY

www.aydineczaci.org.tr

EMEKLEMEK

Emeklemek. Bütün annelerin korkulu rüyası. Neden mi? Sebebi malum. Çünkü onlara göre birisi evde emeklese eve misafir gelir. O yüzden birçok evde emeklemek yasaktır. Yanlış anlamayın evimize misafirin gelmesini istemediğimizden değil! Sadece habersiz gelmesin yeter. Yoksa neden istemeyelim ki? Tahminimde yanılmamışım. Diğer evlerde de emeklemek yasakmış. Emekleyince başkalarının evine de misafir geliyormuş.

Merak ediyorum acaba bu durum sadece Türkiye'de mi görülüyor? Yoksa emeklemek yurtdışında da misafirin gelmesine sebep oluyor mudur? Bu misafir olarak adlandırdığımız insanların herhalde hassas alıcıları var ki; bu alıcılar en ufak bir emeklemeyi dahi tespit ediyor. Ve bu yüzden misafirlerin ani hücumuna maruz kalıyoruz. Yoksa emeklemeyi hiss-i kablel vukuyla mı tespit ediyor bu güruh? Hem neye göre belirliyorlar kimin misafirliğe gideceğini? Belli haftaları mı var acaba? O hafta kimin

sırasıysa o mu misafirlik görevini ifa ediyor? Peki bunların başı kim? Gönül rahatlığıyla emeklememizi istemeyen bu guruba önderlik eden şahsı muhterem kimdir? Bu zat nerede yaşar, gurubunu nasıl seçer? Bunlar sadece Türkiye de mi örgütlendiler yoksa bütün dünyada da faaliyet gösteriyorlar mı? Kaç senedir faaliyet halindedir? Bunları dava etsek acaba çete teşkil etmekten suçlu sayılırlar mı?

Soruları daha da uzatmak mümkün. Bu soruların cevabını bilen varsa lütfen söylesin de önlemimizi ona göre alalım. Yoksa böyle giderse hiçbir çocuk gönül rahatlığıyla emekleyemeyecek, haberiniz olsun!

BABALAR GÜNÜ

Selam
sevgili
meslektaşlarım,

Ecz. Özlem ARDIÇ

Hepinizin eczanelerimizde bütçe uygulama talimatı, ödenen ödenmeyen ilaçlar, fiyat düşmeleri, ödemelerle boğuştuğu şu günlerde ben sizlere farklı şeylerden bahsetmek istiyorum. Hepimiz o kadar yoğun yaşıyoruz ki günlük hayatın bu keşmekeşi içinde sevgiye, sevdiğimizimize çoğu zaman yeteri kadar zaman ayırmıyoruz. Tabi ki hepimiz zaten sevdiğimiz için çalışıyoruz. Ama yine de durup bir düşünelim.

Yakın geçmişte bir babalar gününü daha kutladık. Babamız dayandığımız ulu çınar, dostumuz, arkadaşımız sırdaşımız daha sıralarsak satırlar yetmez. Benim babam deyince ilk aklıma gelen üç yaşlarındayken söylediğim şiir.

Evimizin direğisin
Gözümüzün bebeğisin
Benim canım babacığım

Evlendim, anne oldum ama bazı şeyler hiç değişmedi. Canım babam hep gözümün bebeği olarak kaldı. Özel günler, anneler günü, babalar günü kutlanmalı, kutlanmamalı tartışılır. Tabi ki sevgiler bir tek güne sığmaz ama bu da bazı şeyleri düşünmemizi sağlıyor. Ben üç yıl önce kaybettim babamı, bayramlarda en önce öptüğüm hep dayandığım o güzel elleri toprağa vermek hiç kolay olmadı. Babaları hala hayatta olan şanslılar hadi ne duruyorsunuz doğru onların yanına yanaklarına kocaman sıcacık bir öpücük kondurun, o mübarek elleri bir kez de benim için öpün.

Hepinize sevgiler.

